

Dierbare Ben,

Met ontroering schrijf ik deze woorden aan jou. De Gebedsweek voor de Eenheid van de Christenen is vandaag, nu ik deze woorden schrijf, begonnen. En jij maakt die niet meer mee. Vorige week maandag ben je overleden, 88 jaar oud. En precies in de Gebedsweek zal je afscheid zijn.

Wat heb je veel betekend voor de Oecumene hier in Borne, Hertme en Zenderen. Altijd met een warm hart, altijd ruimdenkend en ruimhartig. De Eenheid ging je aan het hart, de mens ging je aan je hart. De mens in al haar of zijn veelkleurigheid.

Precies twee jaar geleden schreef je een heel gevoelige column in de rubriek van de Raad van Kerken, deze rubriek, die ik nu aan jou opdraag.

Indrukwekkend waren deze woorden aan het einde van je column, die je de titel gaf 'Open handen, open harten': 'Ik denk dat wij deze mensen, die worstelen met hun identiteit met open handen en met open armen binnen de kerk moeten verwelkomen. Daarmee zitten wij volkomen in de lijn van Jezus van Nazareth.'

'Deze mensen', je bedoelde er mensen mee met homofiele gevoelens. Het was een reactie op de stellige uitspraken van de Nashvilleverklaring, die vlak voor jouw column in de openbaarheid kwam en heel wat stof deed opwaaien in de samenleving en in de Kerk.

'Deze mensen', mensen die hun hart volgen, mensen die gaan voor liefde, mensen die met warme harten samenleven, zoals jij het deed, met jouw lieve Diny. Verbonden in liefde en trouw, jullie beiden, zovele jaren. Wetend van oordeel, van regels, maar levend van hart tot hart. En dat straalde je uit, en je getuigde ervan. Open handen, open harten.

Zo leerde ik je ook kennen, al meteen in het begin toen ik, bijna twaalfenhalf jaar geleden naar Borne kwam. We werkten samen aan Oecumenische Vieringen, zoals bijvoorbeeld in het Openluchttheater in Hertme op Tweede Pinksterdag. Het lag je na aan het hart: verbinding, oecumene, het overstijgen van taalbarrières. Pinksteren optima forma.

En nu Ben je er niet meer. Althans niet in levenden lijve. Niet meer sprekend en getuigend onder ons. Niet meer bij jouw allerliefste Diny. Wat een groot gemis voor haar. Wat een groot gemis voor allen die jou in hun hart gesloten hadden en die jij in jouw hart gesloten had.

En toch Ben je er wel, dierbare Ben. Met jouw geest blijf jij vaardig onder ons. Jouw gedachtenis eren wij. En we bidden voor jou en Diny tijdens de viering van de Zondag van de Eenheid, komende zondag.

En toch Ben je nog. Want jouw ziel is geborgen bij de Eeuwige. Zijn genade was jou genoeg. Hij legde een arm om je heen en zei: 'Kom Thuis'. En daar Ben je nu. In de geborgenheid van de Heer die jou riep om hier op aarde te getuigen van liefde en harmonie. Dat *Lux Perpetuam*, Eeuwig Licht, jou mag omstralen en dat Diny zich in haar grote gemis gedragen mag weten door alle liefde en zorg die zij van jou mocht ondervinden.

Met eerbied gedenken wij: Ben Dashorst, Azelo 16 juni 1932 – Borne 11 januari 2021.

Ds. Johan Meijer